

Când cu foarte mulți ani în urmă fiul aplicase pentru masterat în Suedia nu bănuiam, că va fi pe termen atât de îndelungat, acceptat la Chalmers Technical University Göteborg și la absolvire s-a angajat la Ericsson și așa a început epopeea suedeză. În pachetul de accept era și o broșură "despre mentalitatea suedeză" iar de-a lungul anilor am tot încercat să mă documentez despre nordul european și încetul cu încetul să-l deslușesc. Astfel, am călătorit de foarte multe ori și recunosc, că nu am precupețit nici efort, nici timp să descopăr acest spațiu special cu o natură fabuloasă, cu oameni modești, dar cu inima deschisă. Recunosc, că marele meu interes pentru a-i descoperi a presupus unele riscuri, pe care derulând firul călătoriilor mele, a contactelor, a celor pe care i-am cunoscut și avut oaspeți la București a însemnat o mare provocare. Era pe vremea când am verificat avantajele biletului Inter-rail, pe care l-am exploatat din plin... În primii ani am descoperit nordul Suediei Luleå (primul job al fiului meu), Kiruna, Abisko, Narvik, Jokkmokk, Țara Sami-lor (eschimoșii suedezi) și o natură fabuloasă.

Cât timp fiul meu era la servicii aveam la dispoziție bicicleta, pe care o lăsam la gară și plecam cu trenul doar completând destinația și revenind seara, unde îmi găseam bicicleta să mă întorc acasă. Acum privind în urmă și amintindu-mi un nefericit eveniment, când am fost furată în Copenhaga de doi indivizi ce "chipurile mă găsiseră tocmai pe mine să mă ajute la bagaje" și să-mi sustragă din geantă tocmai borseta cu pașaport și bruma de bani rămasă, dar așa sunt călătoriile și cu satisfacții și unele pierderi "Partir c'est un peu mourir". Oricum faptul de a vă povesti aceste mici neplăceri e că am răzbit, poate și datorită unei doze de inconștiență, dar poate și norocului. Recomandările pentru cei ce vin în Suedia priveau și spiritul suedezilor, ei evită discuțiile în contradictoriu, nu-și contrazic interlocutorii să evite degenerările. Cum în nord e noaptea polară la ora 13:00 se întuneca se aprindeau luminile și erau alei prin păduri iluminate pentru diverse lungimi de trasee pentru ski fond, apusurile în miezul zilei erau încântătoare, cum de asemenea vara cu multitudinea de lacuri și păduri și drumuri impecabile, pe care le colindam pe bicicletă. De neuitat un drum până la Narvik în Norvegia construit la sfârșitul secolului al XIX-lea pentru a transporta la navele de transport minereul de fier din minele de fier de la Kiruna.

Am asistat și la obiceiul folosirii saunei și apoi tăvălitul în zăpadă (mărturisesc că l-am evitat, dar poate azi m-ar dura mai puțin coloana) și firește nu am ratat vizita la hotelul de gheață, de unde și fotografia cu un urs polar, dar tot de gheață. În prima zi când am ajuns anul acesta la Stockholm am aflat că era ziua "bunei vecinătăți" firește eram curioasă și nu se punea problema de a sta închisă în casă, ci dimpotrivă nu puteam firește, lipsi. Interesant e că pe străduța de-o parte și de alta căreia

sunt înșirate căsuțele se pun mese, fiecare își pune bucatele, băutura își aduc scaunele și se socializează, deși oricum se cunosc și se mai ajută și peste an noi cu bebelușul în brațe și eu prima bunică eram în post! Am trecut pe la fiecare m-am prezentat, pe mulți îi știam dinainte, ne salutăm că așa e între vecini până la urmă au venit cu masa și ultimii nou veniți niște sportivi ai echipei suedeze de fotbal american, care ne-au și invitat la meciul de a doua zi și l-am dus și pe micul Alex să-și facă datoria de vecin serios și chiar dacă nu prea înțelegea el mare lucru, de altfel nici noi, fiind prima dată la un asemenea match, dar nu se făcea să refuzi o invitație.

Ajungând în iunie am găsit natura în deplină desfășurare, totul de un verde proaspăt, aterizând vedeam ochiurile de apă, apoi explozia de culoare a arbuștilor de rododendroni, grija pentru spațiul din jurul casei cu verande de întâlnire, cu alei și orice prilej de a fi în preajma apelor a pădurilor, apoi mișcarea în aer liber, înotul, deplasarea cu bicicleta. Adesea mă gândeam că poate clima lor atât de specială cu nopțile albe, apoi cele prelungite la doar câteva ore de lumină, temperaturile scăzute să-i fi făcut mai îndurători la a se manifesta emoțional precum noi latinii, dar trăsăturile lor de caracter se regăsesc în corectitudine, în seriozitatea cu care se implică în tot ceea ce abordează, în respectarea legilor și în protejarea acestui bun de preț natura genuină, care cu adevărat este magnifică în ineditul ei.

Dr. Clementina Timuș

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*